

Dosarul nr. 2ra-651/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: S. Daguța)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, A. Panov, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Șchirnicov Iuri, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 împotriva lui Șchirnicov Iuri, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 10 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Șchirnicov Iuri și s-a menținut hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana

c o n s t a t ă :

La 12 februarie 2013 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Șchirnicov Iuri, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că Șchirnicov Iuri este proprietarul apartamentului nr. XXXXX, amplasat pe XXXXX.

Timp îndelungat pârâtul nu achită integral serviciile de încălzire, agent termic și apă caldă.

Din motivul neachitării la timp și integral a plăților serviciilor comunale, în perioada 01 martie 2010 – 31 octombrie 2012, Șchirnicov Iuri a acumulat o datorie în sumă totală de 3866,13 lei.

A menționat că, fiind înștiințat lunar prin intermediul bonurilor de plată despre necesitatea achitării datoriei acumulate până în prezent, pârâtul refuză să achite benevol restanța la plată.

Astfel, a solicitat Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 încasarea din contul lui Șchirnicov Iuri sumei de 3866,13 lei cu titlu de datorie acumulată în perioada 01 martie 2010 – 31 octombrie 2012 pentru serviciile de încălzire, agent termic și apă caldă, precum și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 mai 2013 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău, acțiunea Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 a fost admisă integral.

S-a încasat din contul lui Șchirnicov Iuri în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 suma de 3866,13 lei cu titlu de datorie și 373 de lei cheltuieli de judecată.

Prin decizia din 14 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Șchirnicov Iuri, s-a casat hotărârea din 16 mai 2013 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 a fost admisă.

S-a încasat din contul lui Șchirnicov Iuri în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 suma de 3866,13 lei cu titlu de datorie, 270 de lei taxa de stat, 103 de lei pentru citarea publică și 500 de lei pentru citare prin intermediul executorului judecătoresc, în total 4.739,13 lei.

Prin decizia din 10 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Șchirnicov Iuri și s-a menținut hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile prin faptul că locuința lui Șchirnicov Iuri este amplasată în blocul de locuit supraetajat, aflat în gestiunea Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220, care în interesele locatarilor, pentru a asigura condițiile de trai, a încheiat cu furnizorul energiei termice contract de livrare a energiei termice în apă caldă, consumători finali fiind locatarii blocului de locuit.

Nu a fost reținut argumentul lui Șchirnicov Iuri că la data formării datoriilor nu a avut relații contractuale cu Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220, or, reieșind din prevederile pct. 21 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998, la imobilele cu destinație de locuințe, contractul de furnizare se încheie cu asociația de locatari, iar în lipsa acesteia cu persoana împuternicită, cu locatarii sau după caz cu proprietarul.

Conform statutului, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate este în drept să încheie contracte cu prestatorii de servicii în intereselor locatarilor, iar ultimii la rândul lor sunt obligați să achite plata pentru serviciile locativ-comunale prestate conform condițiilor contractuale.

Nu a fost reținut nici argumentul pârâtului că în perioada 01 martie 2010 - 31 octombrie 2012, nu a locuit în apartamentul din litigiu și respectiv nu a folosit energie termică, deoarece nu a prezentat nicio probă în acest sens.

Mai mult ca atât, indiferent dacă pârâtul s-a folosit sau nu de acest serviciu, locuința este încălzită, ceea ce contribuie și la menținerea acesteia în stare funcțională.

La 23 ianuarie 2020 Șchirnicov Iuri a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 10 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 14 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului Șchirnicov Iuri a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A declarat că eronat a fost obligat la plata serviciilor comunale de care el nu s-a folosit, în condițiile în care nu locuiește în apartamentul în litigiu, care îi aparține, or, în spațiul dat locativ locuiesc alte persoane, care îi creează obstacole în folosirea și utilizarea acestuia.

În acest sens, s-a adresat cu plângere la organele de poliție, unde prin răspunsul nr. 12856 din 09 mai 2018 al Inspectoratului de Poliție sect. Ciocana, mun. Chișinău, s-a confirmat faptul creării lui, nejustificat, de către Inna Șchirnicova a obstacolelor în accesul în apartament.

Persoanele care i-au acaparat abuziv spațiul locativ, ce-i aparține lui, au ignorat avertismentele organelor de poliție și nu au încetat să-i creeze obstacole în folosință.

Consideră recurentul că ilegal i-au fost înaintate pretenții pentru neplata serviciilor comunale prestate, în situația în care nu s-a folosit de acestea din motive obiective ce nu depind de voința sa.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 octombrie 2019, iar la 26 noiembrie 2019 copia acesteia a fost expediată în adresa lui Șchirnicov Iuri (f.d. 219, vol. II).

Astfel, recursul, declarat la 23 ianuarie 2020, este în termen.

La 05 martie 2020 în adresa Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 și Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Șchirnicov Iuri, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d. 25, 27-28, vol. II), însă intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Șchirnicov Iuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Șchirnicov Iuri asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Șchirnicov Iuri ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Șchirnicov Iuri, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic